

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת שְׁמוֹת

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ח' - חלק י"ד

קונטרס 224

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹדוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

וְהוּא טָלָא דְאַתְכְּלִיל בְּתַרֵּי גּוּנֵי, מְסַטְרָא דְרִישָׁא
חִיּוּרָא, חִיּוּר בְּגוּוּיָה (ס"א בְּגִינֵיה). דְּכְלִיל בְּלָהוּ
חִיּוּרֵי (וּבְלָהוּ חִיּוּרֵי) אָבֵל פֶּד אֲתִישְׁבֵּן בְּהַאי רִישָׁא
דְּזַעִיר אֲפִין, אֲתַחֲזִי בֵיה סוּמְקָא. כְּהַאי בְּדוּלְחָא דְאִיהוּ
חִיּוּר, וְאַתְחֲזִיָּא גּוּנָא סוּמְקָא בְּגוּנָא חִיּוּרָא.

וּבְגִין פֶּד כְּתִיב, (דְּנִיָּאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר
יִקִּיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן
עוֹלָם. לְחַיֵּי עוֹלָם, בְּגִין דְּאַתְחֲזִיאוּ לְהַהוּא חִיּוּרָא,
דְּאֲתִי מְסַטְר דְּעֵתִיק יוּמִין, אֲרִיכָא דְאַנְפִין. לְחַרְפוֹת
לְדָרְאוֹן עוֹלָם, בְּגִין דְּאַתְחֲזִיאוּ לְהַהוּא סוּמְקָא דְּזַעִיר
אֲפִין. וְכֹלָא כְּלִיל בְּהַהוּא טָלָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,

ספר נפלאות הזוהר

ש"הנה ה"וא שיהיה, ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחסד דמתעסק
באורייתא, עד שתין רבוא וכו', ונהדרים סתומים וחתומין:

מה) וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינו לאשכחא טמירין דחכמתא
והנה נודע מה שכתב הרמב"ם זכרונו לברכה בהקדמת ספר המורה על משנת
"ולא במרכבה ביד", וזה לשונו: ואלו באר האדם הענינים אלו בספר יהיה כאלו
דורשם לאלפים מבני אדם וכו' והטעם לפי שהכתיבה קימת לדורי דורים להגונים
ובלתי הגונים, ורבי שמעון בן יוחאי נאה דורש ונאה מקנים, והגם שצוה לרבי אבא
שיכתב, ובהיות שיכתבם בהעלם גדול כאלו לא נכתבו כלל דמי.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אכ"ר".

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

(ישעיה כו) **כִּי טַל אֲוֵרוֹת טַלְדָּה. אֲוֵרוֹת: תְּרִין. וְהָהוּא טַלָּא**
דְּנִטְיָה, נְטִיף כָּל יוֹמָא לְחַקְלָא דְתַפּוּחִים. כְּגוּוּנֵי חִיּוּרָא
וְסוּמָקָא.

הָאִי גּוּלְגַלְתָּא אֲנְהִיר בְּתָרֵי גּוּוּנֵי, לְהָאִי סָטֵר וְלְהָאִי
סָטֵר. וּמַהֲאִי אַוִּירָא דְכָבִיא, אֲתַפְּשֵׁט מְגוּלְגַלְתָּא
לְאַנְפוּי מְאָה וְחַמְשֵׁין רַבּוּא עַלְמִין. וּבְגִין כַּד אֲתַקְרִי
זַעִיר אַפִּין. וּבְשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיךְ, אֲתַפְּשֵׁטוּ אַנְפוּי
וְאַרְיִכִין בְּהָהוּא זְמַנָּא, בְּגִין דְאַשְׁגַּח בְּאַנְפוּי דְעַתִּיקֵי
דְעַתִּיקִין, וְחַיִּיס לְעַלְמָא.

וּמַהֲאִי גּוּלְגַלְתָּא, נְפִיק חַד עֵיבֵר, לְכָל אֵינוֹן דְלִתְתָּא.
וְיַהֲבֵי אַגְר אֲוִירָאוּתָא לְעַתִּיק יוֹמִין. כַּד עָאֲלִין
בְּחַוְשֵׁבְנָא, (דף קל"ו ע"א) תְּחֹות שְׂרַבִּיטָא. וְלִקְבִיל דָּא.

ספר נפלאות הזוהר

ומעשה יוכל האדם להקשות על דברינו אלה ולומר, אם כן רבי אבא טרח על חנם ללא צורך לכתב דברים סתומים וחתומים, אמנם תשובתך בצדך ממקום אחר, כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל, דבדרא בתראה יתפרנסון מהאי חבורא ועתיד לאתגלגא וכו' וכן ממאמרו בתקון ס"ט (דף קי): דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידי משה נביאה בדרא בתראה וכו'. וממאמר פרשת וירא (דף קיז): וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא וכו'.

גזרות ממש הוה. רבי יוסי אמר דהוה מחדש גזירין, דלא חידש מלפא אתרא מקדמת דנא. אשר לא ידע את יוסף. כל ההוא טיבו, דעבד יוסף בארעא דמצרים, דכתיב, (בראשית מ"ז) ויבא יוסף את הפסוף ביתה פרעה, וקים אותם בשני הרעב, כל זה לא זכר, ועשה עצמו שלא יודע אותו.

רבי יוסי ורבי יהודה היו יושבים ועוסקים בתורה לפני רבי שמעון. אמר רבי יהודה, מה זה שכתוב וקים מלך חדש על מצרים, ושנינו שהוא קם מעצמו, מה שהיה שפל - קם, ולא ראוי היה למלך, ובעשר הוא קם. אמר רבי שמעון, הכל כף הוא, כמו אחשוורוש שלא היה ראוי למלך, וקם מעצמו, וקם בעשר, ורצה להאביד את ישראל מן העולם, אף כאן זה לא ראוי למלוכה, ועמד מעצמו, ורצה להאביד את ישראל מן העולם, שכתוב ויאמר אל עמו וגו', הבה נתחכמה לו וגו'. וכשהיה עומד מלך למעלה - עומד מלך למטה.

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי היו הולכים מטבריה לצפורי. עד שהיו הולכים, פגע בהם יהודי אחד. פתח ואמר, (ישעיה י"ט) משא מצרים הנה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו. בא ראה, כל מלכי העולם וכל עמי העולם לא נחשבים לכולם לפני הקדוש ברוך הוא, שכתוב (דניאל

הוא קם מעצמו, וקם בעשר, ורצה להאביד את ישראל מן העולם, אף כאן זה לא ראוי למלוכה, ועמד מעצמו, ורצה להאביד את ישראל מן העולם, שכתוב ויאמר אל עמו וגו', הבה נתחכמה לו וגו'. וכשהיה עומד מלך למעלה - עומד מלך למטה.

רבי יוסי ורבי יהודה, הוה יתבי ולעאן באורייתא קמיה דרבי שמעון, אמר רבי יהודה, האי דכתיב ויקם מלך חדש על מצרים, ותגנון, דאיהו קם מגרמיה, מה דהוה שפל, קם, ולא אתחזי למלפא, ובעותרא קם. אמר רבי שמעון, פלא הכי הוא, פגוונא דאחשוורוש דלא אתחזי למלפא, וקם מגרמיה, וקם בעותרא, ובא לאובדא לישראל מעלמא, אוף הכא, האי לא אתחזי למלפא, וקם מגרמיה, ובא לאובדא לישראל מעלמא, דכתיב ויאמר אל עמו וגו', הבה נתחכמה לו וגו', וכד הוה קם מלפא לעילא, קם מלפא לתתא.

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי, הוה אזלי מטבריא לצפורי, עד דהוה אזלי, פגע בהו חד יודאי, פתח ואמר, (ישעיה י"ט) משא מצרים הנה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו. תא חזי, כל מלכין דעלמא, וכל עמין דעלמא, לא חשיבי כלום קמי קדשא בריה דהוא, דכתיב, (דניאל ד') וכל דיירי ארעא פלא חשיבין וכמצפיה עביד בחיל שמיא. והכא במצרים, אף על גב דכל אינון גבוראן, ודרעא מרממא גלי קדשא בריה דהוא במצרים, מה כתיב הנה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים. מאי שנא, בכל עמין דעלמא, דלא הוה הכי, דהא קדשא בריה

העולם שלא היה כף, שהרי הקדוש ברוך הוא גזר גזרה ונעשתה, וכאן הוא בא, שכתוב ובא מצרים, וכתוב (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים וגו' אני ה'?

אָלָא משום שהמלך היה בא להוציא את הגבירה שהיתה שם, ובשביל כבוד הגבירה היה בא. ועל כף היה הקדוש ברוך הוא רוצה בכבודה, ובא אליה להקימה ולתת לה יד ולזקוף אותה, כמו שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות בסוף גלות אָדום.

אמר רבי ייסא, אם כף שבשביל הגבירה זה היה, הרי בגלות בבל היתה שם הגבירה, ולמה לא היה כף? אמר לו, הרי שנינו שהחטא גרם, שנשאנו נשים נכריות והכניסו אות ברית קדש לרשות אחרת, ולכן נאבדו מהם הנסים והאותות שראויים היו להעשות להם, מה שלא היה כף בגלות מצרים, שכלם היו שבטי יה, בני ישראל נכנסו, ובני ישראל יצאו.

בגלות אָדום רוצה הקדוש ברוך הוא להתכבד בעולם ולבא הוא להקים את הגבירה ולנער אותה מהעפר. אוי למי שימצא שם לפניו בשעה שיאמר (ישעיה נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארף. מי הוא המלך והעם שעמד לפניו?

ונעו אלילי מצרים מפניו, אלילי מצרים, לא על עצים ואבנים נאמר, אלא על כל אותם דרגות ממנות העליונות, ועל אותם העבודות התחתונות שלהם. ובכל מקום שגלו ישראל, הקדוש ברוך הוא מבקש עליהם, ומתרעם ונפרע מאותם עמים.

הוא גזר גזרה ואתעבדי, והכא איהו אָתא, דכתיב ובא מצרים. וכתוב, (שמות י"ב) ועברתי בארץ מצרים וגו' אני ה'.

אָלָא, בגין דמלפא הוה אתי, לאפקא למטרוניתא דהוות תמן. ובגין יקרא דמטרוניתא הוה אתי. ועל דא הוה קדשא בריך הוא בעי ביקרה, ואתי לגבה לאקמא לה, ולמיהב לה ידא, ולזקפא לה, כמה דזמין קדשא בריך הוא למעבד בסוף גלותא דאָדום.

אמר רבי ייסא, אי הכי, דבגין דמטרוניתא הוה, הא בגלותא דבבל, מטרוניתא תמן הות, אמאי לא הוה כף. אמר ליה, הא תנינן, דחטאה גרם, דנטלו נשים נכריות, ואעילו ברית קיימא קדישא ברשותא אחרא. ובגין כף אתאבדו מנהון נסין, ואתוון, דאתחזי למעבד להו, מה דלא הוה הכי בגלותא דמצרים, דכלהו הוו שבטי יה, בני ישראל עאלו, בני ישראל נפקו.

בגלותא דאָדום, בעי קדשא בריך הוא לאתיקרא בעלמא, ולמיתו איהו לאקמא למטרוניתא, ולנערא לה מעפרא. ווי למאן דיערע תמן קמיה, בשעתא דיימא (ישעיה נ"ב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארף. מאן הוא מלפא ועמא דייקום קמיה.

ונעו אלילי מצרים מפניו, (ישעיה י"ט) אלילי מצרים, לאו על אבניו ואעין אתמר, אלא על כל אינון דרגין ממנן עלאין, ועל אינון פולחנין תתאין דלהון. ובכל אתר דגלו ישראל, קדשא בריך הוא בעי עליהו, ואתקביל מאינון עמין.

הָא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (ישעיה נ"ב) כֹּה אָמַר ה' מְצַרִּים יָרַד עַמִּי בְּרֹאשׁוֹנָה לְגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ תוֹרַעְמָא דְאַתְרַעַם קַדְשָׁא בְרִיף הוּא עַל אֲשׁוּר, וְאָמַר, חֲמוּ מַה עֶבֶד לִי אֲשׁוּר, דְּהָא מְצַרִּים דְּאָנָּא עֶבְדִּית בְּהוּ כָּל אֲיִנוּן דִּינִין, וְעַמִּי (אֲיִנוּן) נַחְתּוּ תַּמָּן, לְדִיִּירָא בִּינֵיהוֹן, וְקַבְלוּם מְצַרְאֵי בִּינֵיהוּ, וְיַהֲבוּן לֹון שְׁפָר אַרְעָא אַרְץ גּוֹשֶׁן, וְאָף עַל גַּב דְּאֲעִיקוּ לֹון בְּגִלוּתָא, לֹא אַעֲדוּ אַרְעָא מִנְהוֹן, דְּכְתִיב, (שמות ט') רַק בְּאַרְץ גּוֹשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּמֵיטַב אַרְעָא דְּמְצַרִּים הָוּה, דְּכְתִיב, (בראשית מ"ו) בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאַרְץ רַעַמְסֵס. וְתוּ, דְּלֹא אַעֲדוּ מִדְּלַהוֹן כְּלוּם, דְּכְתִיב, (שמות ט') וּמִמְקַנָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְעַם כָּל דָּא אַתְדַּנוּ בְּכַמְהָ דִּינִין.

אַבְרָ אֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ, אַטִּיל (דף ו' ע"ב) לֹון בְּאַרְעָא דְּסִיפֵי עֲלֵמָא, וְנִטְל לֹון אַרְעָא דְּלַהוֹן. וּמַה מְצַרְאֵי, דְּעֶבְדֵי כָּל הַגֵּי טְבָאן לְיִשְׂרָאֵל, אַתְדַּנוּ בְּכָל אֲיִנוּן דִּינִין. אֲשׁוּר וְאָדוּם וּשְׂאָר עַמִּין, דְּמַעֲיָקִין לֹון, וְקַטְלִין לֹון, וְנִטְלִין לֹון מְמוֹנֵיהוֹן, עַל אַחַת פְּמַה וְכַמְהָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעֵי לְקַרָּא שְׁמִיהָ עַלְיָיהוּ, דְּכְתִיב, (יחזקאל ל"ח) וְהִתְגַּדְּלִיתִי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנוֹדַעְתִּי. הָתָם בְּמְצַרִּים בְּמִלְכָּא חַד, וְהִכָּא בְּכָל מַלְכִין דְּעֲלֵמָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן זְקַף יְדוּי וּבְכַה, וְאָמַר, וּוֵי מָאן דִּיזְדַּמֵּן בְּהוּא זְמָנָא, וְזַכָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּיזְדַּמֵּן וּישְׁתַּפַּח בְּהוּא זְמָנָא, וּוֵי מָאן דִּיזְדַּמֵּן בְּהוּא זְמָנָא, בְּגִין דְּכַד יִיתֵי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְפַקְדָּא לְאִיִּלְתָּא, יִסְתַּפַּל מָאן אֲיִנוּן דְּקִיִּימִין בְּהַדָּה, בְּכָל אֲיִנוּן דְּמִשְׁתַּפַּחֵי עִמָּה, בְּכָל עוֹבְדוּי דְּכָל חַד וְחַד, וְלֹא יִשְׁתַּפַּח שְׁנַמְצָאִים עִמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׂי כָּל אַחַד וְאַחַד, וְלֹא יִמְצָא צַדִּיק, שְׁכַתּוּב (ישעיה טו) וְאֲבִיט וְאִין

בֹּא וְרָאָה מַה כְּתוּב, כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים מְצַרִּים יָרַד עַמִּי בְּרֹאשׁוֹנָה לְגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ. תַּרְעַמְתָּ שְׁהַתְרַעַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עַל אֲשׁוּר, וְאָמַר, רְאוּ מַה עֲשָׂה לִי אֲשׁוּר, שְׁהָרִי בְּמְצַרִּים שְׂאֵנִי עֲשִׂיתִי בְּהֵם כָּל אוֹתָם הַדִּינִים, וְעַמִּי [הם] יָרְדוּ לְשֵׁם לְדוֹר בִּינֵיהֶם, וְקַבְלוּם הַמְצַרִּים בִּינֵיהֶם, וְנַחְתּוּ לָהֶם הִיפֵי שֶׁל הָאָרֶץ, אַרְץ גּוֹשֶׁן. וְאָף עַל גַּב שְׁהַצִּיקוּ לָהֶם בְּגִלוּת, לֹא לְקַחוּ מֵהֶם אֶת הָאָרֶץ, שְׁכַתּוּב (שמות ט') רַק בְּאַרְץ גּוֹשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּמֵיטַב אַרְץ מְצַרִּים הִיְתָה, שְׁכַתּוּב (בראשית מז) בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאַרְץ רַעַמְסֵס. וְעוֹד, שְׁלֹא הַעֲבִירוּ מְשֻׁלְהֵם כְּלוּם, שְׁכַתּוּב (שמות ט') וּמִמְקַנָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', וְעַם כָּל זֶה נִדְּוֵנוּ בְּכַמְהָ דִּינִים. אַבְרָ אֲשׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׂקוּ, הִטִּיל אוֹתָם בְּאַרְץ שְׁבִסוּף הָעוֹלָם, וְנִטְל אֶת אַרְצָם מֵהֶם. וּמַה הַמְצַרִּים שְׁעֲשׂוּ כָּל הַטּוֹבוֹת הַלְלוּ לְיִשְׂרָאֵל נְדוּנוּ בְּכָל אוֹתָם דִּינִים - אֲשׁוּר וְאָדוּם וּשְׂאָר הָעַמִּים שְׁמַצִּיקִים לָהֶם, וְהוֹרְגִים אוֹתָם, וְנוֹטְלִים אֶת מְמוֹנָם, עַל אַחַת פְּמַה וְכַמְהָ שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּד אֶת שְׁמוֹ עַלְיָהֶם, שְׁכַתּוּב (יחזקאל לח) וְהִתְגַּדְּלִיתִי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנוֹדַעְתִּי. שֶׁם בְּמְצַרִּים בְּמִלְךְ אַחַד, וְכֹאן בְּכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָרִים יְדוּי, וּבְכַה וְאָמַר, אוּי לְמִי שְׁיִזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְאֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שְׁיִזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן. אוּי לְמִי שְׁיִזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן - מִשׁוּם שְׁכַשְׁיבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְפַקֵּד אֶת הָאֵילָה, יִסְתַּפַּל מִי הֵם אוֹתָם שְׁעַמְדוּ עִמָּה, בְּכָל אוֹתָם שְׁנַמְצָאִים עִמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׂי כָּל אַחַד וְאַחַד, וְלֹא יִמְצָא צַדִּיק, שְׁכַתּוּב (ישעיה טו) וְאֲבִיט וְאִין

עוזר. וכמה צרות על צרות
לישראל.

אשרי מי שיזדמן וימצא באתו
הזמן - משום שאתו שיעמד
באותו זמן באמונה, יזכה
לאותו אור של שמחת המלך,
ועל אותו זמן כתוב (זכריה יג)
ויצרפתים כצורף את הפסוף
ויבחנוהם כבחן את הזהב וגו'.
לאחר שאתן צרות יתעוררו על
ישראל, וכל העמים ומלכיהם
יתעצו כאחד עליהם,
וימעוררים כמה גזרות רעות,
וכלם עולים בעצה אחת
עליהם, ויבאו צרה על צרה,
אחרונות משפחות את
הראשונות, אז יתראה עמוד
אש אחד עומד מלמעלה למטה
ארבעים יום, וכל עמי הארץ
רואים אותו.

באותו זמן יתעורר מלך
המשיח לצאת מתוך גן עדן
מאתו מקום שנקרא ק"ן
צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל.
ואותו יום שיצא לשם, יתרגז
כל העולם, וכל בני העולם
מתחבאים בתוך מערות וסלעים
שלא יחשבו להנצל, ועל אותו
זמן כתוב (ישעיה ב) ויבאו במערות
צרים ובמחלות עפר מפני פחד
ה' ומהדר גאווו בקומו לערץ
הארץ.

מפני פחד ה' - זהו אותו רגז
של כל העולם. ומהדר גאווו -
זה משיח. בקומו לערץ הארץ -
כשיקום ויתגלה בארץ הגליל,
משום שהוא מקום ראשון
שנחבר בארץ הקדושה, ולכן
יתגלה שם ראשון לכל מקום,
ומשם יעורר קרבות לכל
העולם.

אחר ארבעים יום שעמוד יעמד
מארץ לשמים לעיני כל העולם
ויתגלה המשיח, יקום מצד

זכאי. דכתיב, (ישעיה ס"ג) ואביט ואין עוזר.
וכמה עקתין על עקתין לישראל.

זכאה מאן דיזדמן וישתפח בהוא זמנא,
בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא
במהימנותא, יזכה לההוא נהירו דחדוה
דמלפא. ועל ההוא זמנא כתיב, (זכריה י"ג)
ויצרפתים כצורף את הפסוף ויבחנוהם כבחון
את הזהב וגו'.

לבתר דאינון עקתין מתערי על ישראל, וכל
עמין ומלכיהון יתייעטון כחדא
עלייהו, ומתערי כמה גזירין בישין, בלהו
סלקי בעיטא חדא עלייהו, וייתון עקתא על
עקתא, בתרייתא משפחון קמזיתא. פדין
יתחזי חד עמודא דאשא, קאים מעלא לתתא,
ארבעין יומין, וכל עמין דעלמא חמאן ליה.
בההוא זמנא, יתער מלפא משיחא, לנפקא
מגו גנתא דעדן, מההוא אתר
דאתקרי ק"ן צפ"ר, ויתער בארעא דגליל,
וההוא יומא דיפוק לתמן, יתרגז כל עלמא,
וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי וטגרי,
דלא יחשבון לאשתזבא. ועל ההוא זמנא
כתיב, (ישעיה ב) ויבאו במערות צורים ובמחלות
עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווו בקומו
לערץ הארץ.

מפני פחד ה', דא ההוא רגיוו דכל עלמא.
ומהדר גאווו דא משיח. בקומו לערץ
הארץ, כד יקום ויתגלי בארעא דגליל, בגין
דאיהו הוא אתר קדמאה דאתחברא בארעא
קדישא, ובגין כן, יתגלי תמן קדמאה לכל
אתר, ומתמן יתער קרבין לכל עלמא.

לבתר ארבעין יומין, דעמודא יקום מארעא
לשמיא, לעיניהון דכל עלמא, ומשיח
יתגלי, יקום מסטר מזרח, חד פוכבא מלהטא

מִזְרַח כּוֹכַב אֶחָד לַוְהַט בְּכֹל הַגּוֹנִים, וְשִׁבְעָה כּוֹכְבִים אַחֲרֵיהֶם שְׁסוּכְבִים אוֹתוֹ הַכּוֹכַב, וַיַּעֲרֹכוּ בוֹ קָרֵב בְּכֹל הַצְּדָדִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, עַד שִׁבְעִים יוֹם, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם רוֹאִים.

וְאוֹתוֹ כּוֹכַב יִצְרָף בְּהֵם קָרֵב בְּלַפְיָדֵי אֵשׁ לוֹהֵטִים וְנוֹצְצִים לְכָל עֵבֶר, וַיִּמְכַּה בָּהֶם עַד שִׁבּוּלַע אוֹתָם בְּכָל עֵרֶב וְעֵרֶב, וּבַיּוֹם מוֹצֵיא אוֹתָם. וַיַּעֲרֹכוּ קָרֵב לְעֵינָי כָּל הָעוֹלָם, וְכֵן בְּכָל יוֹם עַד שִׁבְעִים יוֹם. לְאַחַר שִׁבְעִים יוֹם יִגְנוּ אוֹתוֹ כּוֹכַב, וַיִּגְנוּ הַמְּשִׁיחַ עַד שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, וַיִּחְזֹר אוֹתוֹ עֲמוּד אֵשׁ כְּמוֹ מִקְדָּם, וְבוֹ יִגְנוּ הַמְּשִׁיחַ, וְאוֹתוֹ עֲמוּד לֹא יִתְרָאֶה. לְאַחַר שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשׁ יַעֲלוּ אֵת הַמְּשִׁיחַ בְּאוֹתוֹ הָעֲמוּד לְתוֹךְ הַרְקִיעַ, וְשֵׁם יִקְבַּל חֹזֶק וְעֲטֶרֶת מְלֻכּוּת. וּכְשִׁירָד, יִתְרָאֶה אוֹתוֹ עֲמוּד אֵשׁ כְּמוֹ מִקְדָּם לְעֵינָי כָּל הָעוֹלָם, וְאַחַר כֵּן יִתְגַּלֶּה הַמְּשִׁיחַ, וַיִּתְכַּסּוּ אֵלָיו עַמִּים רַבִּים, וַיַּעֲוֹרֵר קְרֻבוֹת בְּכֹל הָעוֹלָם. וַיְבֹאֲתוּ זְמַן יַעֲוֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת גְּבוּרָתוֹ לְכָל עַמֵּי הָעוֹלָם, וַיִּמְלֹךְ הַמְּשִׁיחַ יוֹדַע בְּכָל הָעוֹלָם, וְכָל מְלָכֵי הָעוֹלָם יִתְעוֹרְרוּ לְהִתְחַבֵּר לְעֶרֶף בוֹ קָרֵב.

וְכַמְּהָ ^(עמ"ס) מִפְּרִיצֵי הַיְהוּדִים יִתְהַפְּכוּ לְחֹזֵר אֵלֵיהֶם, וַיְבֹאוּ עִמָּהֶם לְעֶרֶף קָרֵב עַל מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאִזּוֹ יִחֲשֹׁף כָּל הָעוֹלָם חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר יוֹם, וּרְבִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל יָמוּתוּ בְּאוֹתוֹ חֲשָׁף. וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה ס) כִּי הִנֵּה הַחֲשָׁף יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֵּל לְאֻמִּים.

פְּתַח וְאָמַר, (דברים כב) כִּי יִקְרָא קֵן צְפוּר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאֶרֶץ אֲפֻרְחִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם

בְּכָל גּוֹנוֹיָן, וְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵין אַחֲרָיִן דְּסַחְרָן לְהֵוּא כּוֹכְבָא, וַיִּגְיַחוּן בֵּיהּ קָרְבָא בְּכָל סְטָרִין, תְּלַת זְמַנִּין בַּיּוֹמָא, עַד שִׁבְעִין יוֹמִין, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא חֲמָאן.

וְהֵוּא כּוֹכְבָא, יִגִּיחַ בְּהוּ קָרְבָא, בְּטִיסִין דְּנוּרָא, מְלַהֲטִין מְנַצְצִין לְכָל עֵבֶר, וּבְטַשׁ בְּהוּ, עַד דְּבִלְע לוֹן, בְּכָל רְמָשָׂא וְרְמָשָׂא, וּבַיּוֹמָא אֲפִיק לוֹן. וַיִּגְיַחוּן קָרְבָא לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל עֲלָמָא, וְכֵן בְּכָל יוֹמָא, עַד שִׁבְעִין יוֹמִין. לְבַתָּר שִׁבְעִין יוֹמִין, יִתְגַּנִּיז הֵוּא כּוֹכְבָא, וַיִּתְגַּנִּיז מְשִׁיחַ, עַד תְּרִיסָר יְרַחֲזִין, וַיִּתְהַדֵּר הֵוּא עֲמוּדָא דְאַשָׂא כְּמִלְקָדְמִין, וּבֵיהּ יִתְגַּנִּיז מְשִׁיחַ, וְהֵוּא עֲמוּדָא לֹא יִתְחַזִּי.

לְבַתָּר תְּרִיסָר יְרַחֲזִין, יִסְלָקוּן לִיהּ לְמְשִׁיחַ, בְּהֵוּא עֲמוּדָא, לְגוֹ רְקִיעָא, וְתַמָּן יִקְבַּל תּוֹקְפָא וְעֶטְרָא דְמְלְכוּתָא. וְכַד נְחִית, יִתְחַזִּי הֵוּא עֲמוּדָא דְאַשָׂא כְּמִלְקָדְמִין, לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל עֲלָמָא, וַיִּתְגַּלִּי לְבַתָּר מְשִׁיחַ, וַיִּתְפַּנְּשׁוּן לְגַבְיֵיהּ עַמִּין סְגִיאיִן, וַיִּתְעַר קְרֻבִין בְּכָל עֲלָמָא. וּבְהֵוּא זְמַנָּא יִתְעַר קְדָשָׂא בְּרִיף הוּא גְבוּרָתֵיהּ לְכָל עַמִּין דְּעֲלָמָא, וּמְלִפָּא מְשִׁיחָא יִתְיַדַע בְּכָל עֲלָמָא, וְכָל מְלָכִין דְּעֲלָמָא יִתְעַרוּן לְאַתְחַבְּרָא לְאַגְחָא קָרְבָא בֵּיהּ.

וְכַמְּהָ ^(עמ"ס) מִפְּרִיצֵי יְהוּדָאִין יִתְהַפְּכוּ לְאַהֲדָרָא לְגַבְיֵיהוּ, וַיִּיתוּן עִמָּהוֹן, לְאַגְחָא קָרְבָא עַל מְלִפָּא מְשִׁיחָא. כְּדִין יִתְחַשֵּׁף כָּל עֲלָמָא חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יוֹמִין, וְסְגִיאיִן מֵעַמָּא דְיִשְׂרָאֵל יְהוֹן מִתִּין בְּהֵוּא חֲשׂוּכָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ס) כִּי הִנֵּה הַחֲשָׁף יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֵּל לְאֻמִּים.

פְּתַח וְאָמַר (דברים כ"ב) כִּי (דף ח' ע"א) יִקְרָא קֵן צְפוּר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ

על הארץ אפרוחים או ביצים והאם רבצת וגו', שלח תשלח את האם וגו'. פסוק זה בארנו אותו, והוא אחד ממצוות התורה הגנוזות, ולנו יש בו סודות תורה גנוזים, שבילים ודרכים ידועות לחברים באותם שלשים ושנים נתיבות התורה.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, אלעזר, בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם. בא ראה, בגן עדן שלמטה יש מקום אחד גנוז ושמור שלא נודע, והוא מרקם בכמה גונים, ובו גנוזים אלף היכלות של כסופים, ואין מי שיכנס בהם פרט למשיח, שהוא עומד תמיד בגן עדן.

תלתין ותריין שבילין דאורייתא. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אלעזר, בזמנא דיתער מלפא משיחא, כמה אתין ונסין אחרנין יתערו ב'עלמא. תא חזי, בגנתא דעדן דלתתא, אית אתר חד גניז וטמיר דלא אתידע, ואיהו מרקמא בכמה גוונין, וביה גניזין אלף היכלין דכסופין. ולית מאן דעייל בהו, פר משיח, דאיהו קאים תדיר בגנתא דעדן.

וכ' גנתא מסחרא ברתוכין סגיאין דצדיקיא, ומשיח קאים עליהו, ועל כמה חילין ומשיריין דנשמתין דצדיקיא תמן, ובראשי ירחי, ובזמני, ובשפתי, משיח עאל בההוא אתר לאשתעשעא בכל אינון היכלין.

וכ' הגן מקוה במרכבות רבות של צדיקים, ומשיח עומד עליהם ועל כמה חילות ומחנות של נשמות צדיקים שם, ובראשי חדשים וימים ושבתות נכנס משיח לאותו מקום להשתעשע בכל אותם היכלות. לפני ולפנים מכל אותם היכלות יש מקום אחר טמיר וגנוז שלא נודע כלל, ונקרא עדן, ואין מי שיכול לדעת אותו, ומשיח גנוז בחוץ סביב אותו מקום, עד שנתגלה לו מקום אחד שנקרא קן צפור, והוא מקום שמכריזה עליו אותה צפור שמתעוררת בגן עדן בכל יום.

לגו לגו מכל אינון היכלין, אית אתר אחרא טמיר וגניז דלא אתידע כלל, ואקרי עדן. ולית מאן דיכיל למנדע ביה. ומשיח אגניז (ס"א יתגל) לבר, סחרניה דההוא אתר, עד דאתגלי ליה חד אתר. דאקרי קן צפור, ואיהו אתר דכריז עליה ההוא צפור. דאתער בגנתא דעדן בכל יומא.

ובאותו מקום רקומים דיוקנאות של כל שאר העמים שהתפנסו על ישראל להרע להם. נכנס לאותו מקום, מרים עיניו ורואה את האבות שנוקסים לחרפן בית האלהים, עד שרואה את רחל שדמעוניה בפניה, והקדוש ברוך הוא מנחם אותה, ולא מסכימה לקבל תנחומים, כמו שנאמר

ובההוא אתר, מרקמן דיוקנין דכל שאר עמין, דאתפנשו עליהו דישראל לאבאשא לון. עאל בההוא אתר, זקיף עינוי, וחזי אבהו, דעאלין בחרפן בית אלהא, עד דחמי לרחל דדמעאה באנפאה, וקודשא בריך הוא מנחם לה, ולא צביאת לקבלא תנחומין, כמה דאת אמר, (ירמיה ל"א) מאנה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמֵידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמֵידֵי תַלְמֵידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי וְסִתְרֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרָא אֶהְלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

שיעורים בזוהר היומי
0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו